

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Sa/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200452
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tamara Sklenárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7020200452.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudkyňou JUDr. Tamarou Sklenárovou, v právnej veci žalobcu: I. L., Q. F. I. XXX, XXX XX F. I., proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava, so sídlom 813 63 Bratislava, Ul. 29. augusta 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22. 05. 2019, č. 50038-2/2019-BA, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím zo dňa 22. 05. 2019, č. 50038-2/2019-BA, Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava (ďalej iba žalovaný) podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o sociálnom poistení) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice zo dňa 25. 03. 2019 č. 43040-38/2019-KEM, ktorým správny orgán prvého stupňa podľa § 99 cit. zákona rozhodol o tom, že žalobca nemá nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej iba SSU) v dôsledku poškodenia zdravia zo dňa 29. 01. 2013.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca na základe dohody o dočasnom pridelení zo dňa 31. 12. 2010 vykonával prácu u užívateľského zamestnávateľa U. S. Steel Košice, s.r.o., Vstupný areál U. S. Steel Košice, so sídlom 044 54 Košice. Nárok na náhradu za SSU v súvislosti s úrazom zo dňa 29. 01. 2013 si uplatnil podaním žiadosti, ku ktorej bol dňa 05. 01. 2016 doručený aj Lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 07. 12. 2015, vyhotovený MUDr. L. L., PhD., chirurgičkou, v ktorom bolo SSU žalobcu ohodnotené položkou 105b celkovým počtom bodov 130. V rámci konania o nároku na úrazový príplatok, správny orgán prvého stupňa vyzval zamestnávateľa žalobcu Obec Veľká Ida, Obecný úrad Veľká Ida listom zo dňa 18. 02. 2013 č. 49227-2/2012-KEM, na predloženie Oznámenia poistnej udalosti o úraze žalobcu a Záznamu o registrovanom pracovnom úraze. Dňa 15. 03. 2013 bol pobočke Sociálnej poisťovne Košice doručený list č. 221/2013 zo dňa 11. 03. 2013, ktorého prílohou bol Záznam o inšpekcii práce č. 97/529/2013 zo dňa 11. 03. 2013, v ktorom Inšpektorát práce Košice zhrnul výpovede jednotlivých svedkov (p. T. Y., p. Ing. T. P., p. T. L. a užívateľského zamestnávateľa), z ktorých vyplýva, že zamestnávateľ neeviduje a neregistruje žiadny pracovný úraz žalobcu, nakoľko spomínaný incident nebol hlásený v priestoroch užívateľského zamestnávateľa a zamestnanec sa nestožoval svojim spolupracovníkom na žiadne bolesti a ani na žiadne zdravotné problémy v tejto súvislosti, pričom užívateľský zamestnávateľ zhodnotil, že všetky okolnosti úrazu vedú k záveru, že pomliaždenie, ktoré nahlásil žalobca ako pracovný úraz v nemocnici, sa stalo niekde inde ako na pracovisku zamestnávateľa. Dňa 27. 03. 2013 bol pobočke Sociálnej poisťovne, Košice doručený list s názvom Oznámenie, v ktorom zamestnávateľ v rámci šetrenia užívateľským zamestnávateľom dospel k záveru, že tento incident sa nestal v priestoroch

užívateľského zamestnávateľa a žalobca sa nesťažoval svojim spolupracovníkom na žiadne bolesti či iné zdravotné problémy v súvislosti s týmto úrazom, na základe čoho zamestnávateľ neuznal úraz žalobcu zo dňa 29. 01. 2013 ako úraz pracovný.

3. Žalovaný ďalej uviedol, že dňa 26. 06. 2013 bolo Sociálnej poisťovni, pobočka Košice Okresným súdom Košice-okolie oznámené, že dňa 19. 06. 2013 bol od žalobcu prijatý návrh na začatie konania vo veci pracovného úrazu. Okresný súd rozsudkom zo dňa 22. 02. 2018 č. k.: 16Cpr/4/2013-245 výrokom I. žalobu žalobcu v časti bolestného zamietol a výrokom II. zastavil konanie v časti, týkajúcej sa určenia, že úraz žalobcu zo dňa 29. 01. 2013 je úrazom pracovným, pričom v odôvodnení rozsudku súd poukázal na to, že žalobca dňa 08. 08. 2017 vzal žalobu v časti určenia, že jeho úraz zo dňa 29. 01. 2013 je úrazom pracovným späť. V tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 10. 03. 2018. Proti citovanému rozsudku v časti, týkajúcej sa bolestného, podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach uznesením zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice-okolie v tejto jeho časti a zároveň v uvedenom rozsahu (v časti zamietnutia bolestného žalobcovi) konanie zastavil a predmetnú vec postúpil na ďalšie konanie príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. 09. 2018. Dňa 22. 01. 2019 zamestnávateľ žalobcu doručil pobočke Sociálnej poisťovne Košice vyjadrenie zo dňa 17. 01. 2019, z ktorého vyplýva, že úraz žalobcu zo dňa 29. 01. 2013 ako pracovný úraz neuznáva. Následne správny orgán prvého stupňa vydal dňa 25. 03. 2019 rozhodnutie, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na náhradu za SSU v dôsledku jeho úrazu zo dňa 29. 01. 2013.

4. Žalovaný citujúc ustanovenia § 99 v spojení s § 83, § 8 ods. 1 písm. a), § 17 ods. 1, § 109 ods. 1 a 2, § 110 ods. 2, § 196 ods. 1, 4, 6 a 7 a § 227 ods. 3 zákona o sociálnom poistení, § 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, ako aj § 14 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov k odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že uznanie úrazu za pracovný Zákonník práce zveruje jednoznačne do kompetencie zamestnávateľa, pričom v danom prípade zamestnávateľ žalobcu ako osoba na to povolaná predmetný úraz žalobcu za pracovný neuznal. Poukázal tiež na to, že spory medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nároky z pracovnoprávných vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy. Spor žalobcu s jeho zamestnávateľom o určenie, že jeho úraz zo dňa 29. 01. 2013 je pracovným úrazom, nepochybne pracovnoprávnym sporom je, preto rozhodnutie o ňom patrí výlučne do kompetencie všeobecného súdu, ktorý koná na základe určovacej žaloby, pričom Sociálna poisťovňa nie je na podanie takejto žaloby v zmysle platnej judikatúry aktívne legitimovaná. V danom prípade žalobca, ktorý si tento svoj nárok uplatnil na súde, vzal žalobu v tejto súvislosti späť. Aj keď v odvolaní tvrdí, že nie je pravda, že súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby, v jeho ďalšej časti však uvádza, že nechal späť žalobu celú, ale len sčasti. Späťvzatie žaloby v časti týkajúcej sa určenia predmetného úrazu za pracovný potvrdzuje obsah súdneho spisu a rozhodnutia v tejto veci. Keďže konanie v tejto časti bolo právoplatne zastavené, základ nároku na náhradu za bolesť - existencia pracovného úrazu nebol preukázaný. Ak žalobca tvrdil, že žalobu v tejto časti nechcel vziať späť a že v tejto súvislosti bol oklamaný svojou právnou zástupkyňou a starostom obce - jeho zamestnávateľa, túto argumentáciu mal použiť pred okresným súdom, ktorý by sa s ňou vysporiadal. On však uvedené nenamietal, práve naopak, čiastočné späťvzatie na pojednávaní potvrdil. Preto žalovaný túto námietku nemohol akceptovať.

5. Žalobca v konaní nepredložil žiadne dôkazy na podporu svojich tvrdení, ktoré by zároveň relevantným spôsobom preukázali všetky pochybnosti o neuznaní jeho úrazu zo dňa 29. 01. 2013 za pracovný úraz, preto žalovaný považuje tvrdenia a námietky žalobcu v tejto súvislosti za bezpredmetné. Žalovaný konštatoval, že žalobca späťvzatím žaloby práve zmaril možnosť záväzného súdneho rozhodnutia o určení predmetného úrazu za pracovný a poukázal aj na písomné stanovisko užívateľského zamestnávateľa zo dňa 05. 02. 2013, z ktorého vyplýva, že úraz žalobcu nebol hlásený v jeho priestoroch, ako aj to, že žalobca sa svojim spolupracovníkom v súvislosti s úrazom nesťažoval na žiadne zdravotné problémy. Aj keď je pravdou, že podľa záznamu T. Y. údajne videl, ako železná ruda zasiahla žalobcu do krku, chrbta a ruky, podľa výpovede T. L., ktorý u užívateľského zamestnávateľa pracuje ako rotačný výklopník, s T. Y. mal v uvedený deň telefonický rozhovor, ktorý sa netýkal predmetného úrazu, ale znečistených vagónov. Uviedol, že vzhľadom na diskrepancie v tvrdeniach žalobcu a jeho spolupracovníkov, mal žalobca trvať na svojej žalobe o určenie jeho úrazu za pracovný, a nie ju vziať v tejto jej časti späť. Nakoľko žalobca túto svoju žalobu vzal späť, žalovaný mal za to, že žalobca už ďalej netrval na určení predmetného jeho úrazu zo dňa 29. 01. 2013 za úraz pracovný. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí poukázal aj na to, že žalobca vo svojom odvolaní síce uviedol, že v jeho veci

bol vypracovaný znalecký posudok, ktorý potvrdzuje pracovný charakter jeho úrazu, vzhľadom na ktorú skutočnosť žalovaného žiadal, aby rozhodol aj o jeho nároku na náhradu za SSU. Znalecký posudok č. 6/2017 zo dňa 28. 01. 2017, ktorý vypracoval MUDr. Ľ.Š. A., PhD., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, v konaní pred Okresným súdom Košice-okolie o určenie charakteru úrazu žalobcu, sa k charakteru úrazu žalobcu zo dňa 29. 01. 2013 vôbec nevyjadroval, pričom tento znalec sám uviedol, že sa ako znalec nemôže vyjadrovať ku dôkazu, či skutočne došlo ku pádu železnej rudy na oblasť chrbta žalobcu. Naopak konštatoval nemožnosť zanechania trvalých následkov, či dlhodobo pretrvávajúcich ťažkosti v prípade jeho pomliaždenia krčnej chrbtice, pričom uviedol, že poranenie bolo žalobcom tvrdené len subjektívne, objektívne však na krku žalobcu nebol prítomný žiadny opuch, ani žiadna krvná podliatina a dokonca ani porušenie kožného krytu. Znalec u žalobcu zistil degeneratívne zmeny, ktoré boli na krčnej chrbtici prítomné už dlhodobo pred údajným pomliaždením jeho chrbtice dňa 29. 01. 2013, pričom ani tie neboli takého závažného charakteru, aby vysvetľovali subjektívne ťažkosti žalobcu zo strany driekovej chrbtice. Predmetný znalecký posudok nepotvrdil pracovný charakter úrazu žalobcu zo dňa 29. 01. 2013 a znalec naopak konštatoval, že aj keby údajný pracovný úraz žalobcu vznikol, tento nemohol spôsobiť jeho trvalé následky vo forme poškodenia krčnej chrbtice. Tento mechanizmus by nemal žiadny vplyv ani na už existujúce degeneratívne zmeny na chrbtici žalobcu, v podobe jeho zhoršujúceho sa zdravotného stavu. Žalovaný opakovane zdôraznil, že pre určenie, či ide o pracovný úraz, je oprávnený v prvom rade zamestnávateľ. Žalobca má právo nesúhlasiť so stanoviskom zamestnávateľa, avšak v prípade takéhoto nesúhlasu je jedinou kompetentnou inštitúciou na nezávislé posúdenie a záväzné určenie úrazu za úraz pracovný len všeobecný civilný súd, ktorý môže konať iba na základe určovacej žaloby, ktorú musí podať vo veci žalobca. Za daných okolností je pre Sociálnu poisťovňu stále záväzné stanovisko zamestnávateľa žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalovaný zastáva názor, že správny orgán prvého stupňa rozhodol vo veci správne.

6. Včas podanou žalobou zo dňa 05. 06. 2019, doručenou súdu dňa 10. 06. 2019, sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného a priznania nároku na náhradu za SSU v dôsledku jeho úrazu zo dňa 29. 01. 2013. Poukázal na to, že dňa 29. 01. 2013 utrpel pri práci úraz, ktorý mu jeho zamestnávateľ Obec Veľká Ida nechce uznať ako pracovný úraz. Uviedol, že súd mu zamietol žalobu, ktorou žiadal priznať bolestné. Zdôraznil, že bol oklamán starostom obce MVDr. T. Q., ktorý mu navrhol, aby sa vzdal časti nároku s tým, že mu podpíše tlačivá, aby mu boli priznané nároky na ostatné dávky. Následne po predložení tlačiva, doručeného mu Sociálnou poisťovňou v súvislosti s uplatnenými nárokmi, mu starosta odmietol toto tlačivo vyplniť a podpísať. Žalobca uviedol, že v predmetnej veci bolo vykonané aj znalecké dokazovanie, ktoré potvrdilo, že úraz sa stal, avšak i napriek uvedenému mu starosta obce povedal, že jeho úraz ho nezaujíma, že finančné prostriedky na zabezpečenie potrieb si má ísť pýtať do U. S. Steel Košice a viac s ním odmietol komunikovať. V tejto súvislosti však žalobca zdôraznil, že jeho zamestnávateľom bola Obec Veľká Ida. V žalobe tiež opísal svoj nepriaznivý zdravotný stav s tým, že je na vozíku, je ťažko postihnutý, v dôsledku čoho sa nemôže postarať o svoju početnú rodinu.

7. V písomnom vyjadrení zo dňa 27. 07. 2020 žalovaný navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť zo skutkových aj právnych dôvodov, obsiahnutých v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa, ktoré zopakoval a zotrval na nich, považujúc námietky žalobcu za bezpredmetné. Zhodne ako v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opísal zistený skutkový stav veci konštatujúc, že žalobca v konaní nepredložil na podporu svojich tvrdení žiadne dôkazy, ktoré by relevantným spôsobom preukázali, že úraz, ktorý dňa 29. 01. 2013 utrpel na pracovisku užívateľského zamestnávateľa U. S. Steel Košice, s.r.o., Košice, kde pracoval na základe dohody o dočasnom pridelení, uzavretej dňa 31. 12. 2010 so zamestnávateľom Obcou Veľká Ida, je pracovným úrazom. Poukázal na to, že vo veci konajúce správne orgány vykonané dôkazy vyhodnotili podľa svojej úvahy, a to jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti a na ich základe dospeli k záveru, že nárok na SSU v dôsledku predmetného úrazu žalobcovi priznať nemožno, pretože v konaní nebolo preukázané, žeby tento úraz bol pracovným úrazom.

8. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej iba SSP), na nariadenom pojednávaní preskúmal správnu žalobou žalobcu napadnuté rozhodnutie žalovaného, oboznámil sa s obsahom podanej správnej žaloby, písomným vyjadrením žalovaného, pripojenými administratívnymi spismi žalovaného, ako aj

prvostupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu zo dňa 05. 06. 2019 nie je dôvodná.

9. Z obsahu administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca dňa 31. 12. 2010 uzavrel s Obcou Veľká Ida pracovnú zmluvu, predmetom ktorej bolo vykonávanie prác pomocného robotníka s dohodou o dočasnom pridelení na výkon práce k inému zamestnávateľovi U. S. Steel Košice, s.r.o., Košice.

10. Dňa 28. 07. 2015 bola Sociálnej poisťovni, pobočka Košice doručená žiadosť žalobcu o priznanie náhrady za SSU podľa § 99 zákona o sociálnom poistení na základe pracovného úrazu, ktorý sa stal dňa 29. 01. 2013 u zamestnávateľa - Obec Veľká Ida.

11. Súčasťou administratívneho spisu sú aj doklady, získané správnym orgánom prvého stupňa v konaní o nároku žalobcu o úrazový príplatok, ktoré sa začalo na základe jeho žiadosti zo dňa 06. 02. 2013, ako to vyplýva aj zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Sa/38/2020, týkajúce sa preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 21. 05. 2019 č. 50034-2/2019-BA vo veci nepriznania nároku na úrazový príplatok. Ide o:

- Záznam o inšpekcii práce č. 97/529/2013 zo dňa 11. 03. 2013, vykonanej Inšpektorátom práce Košice v dňoch 01. 03., 05. 03. a 11. 03. 2013 u zamestnávateľa žalobcu - Obec Veľká Ida, z obsahu ktorého (bod I. B) vyplýva, že vo veci registrácie úrazu zamestnanca I. L. bolo zistené, že menovaný vykonával čistenie sklopeného vagóna na pracovisku Rotačného výklopníka č. 6 v priestoroch užívateľského zamestnávateľa U. S. Steel Košice, s.r.o., Košice na základe pracovnej zmluvy, uzavretej dňa 31. 12. 2010 s Obcou Veľká Ida a dohody o dočasnom pridelení zo dňa 31. 12. 2010 na výkon práce k inému zamestnávateľovi. Menovaný v podaní zo dňa 19. 02. 2013 uviedol, že dňa 29. 01. 2013 okolo 19:00 hod. utrpel na uvedenom pracovisku pracovný úraz. Dňa 25. 02. 2013 s ním bola spísaná zápisnica o podaní informácie k predmetnej udalosti, v ktorej uviedol, že pri čistení vagóna došlo k uvoľneniu kusa železnej rudy, ktorý mu spadol na krk, pričom priamym svedkom tejto udalosti boli T. Y., s ktorým išiel do miestnosti patriacej k výklopníku, odkiaľ mal menovaný zavolať na velín a nahlásiť, čo sa stalo, aby poslali majstra Ing. U. P., pričom T. Y. s ním zostal v uvedenej miestnosti až do rána. Žalobca v uvedenej zápisnici potvrdil, že od 18. 01. 2013 do 27. 01. 2013 bol práceneschopným z dôvodu bolesti chrbtice. Svedok T. Y. v zápisnici o podaní informácie zo dňa 25. 02. 2013 potvrdil, že v uvedený deň videl, ako trochu prilepenú železnú rudu zasiahlo žalobcu do oblasti krku, chrbta a ruky s tým, že žalobcu upozornil na to, že ak má problémy, nech to ide nahlásiť majstrovi Ing. U. P., pričom podľa jeho vyjadrenia žalobca nič neohlásil, išiel pokračovať v práci, čistiť vagóny a nejavil žiadne známky poranenia. K veci sa vyjadril aj majster Ing. U. P. do zápisnice o podaní informácie dňa 25. 02. 2013, ktorý uviedol, že v predmetný deň počas trvania pracovnej zmeny ho nikto neinformoval o prípadnom úraze žalobcu a nebol kontaktovaný ani závodným hasičským útvarom. Zo strany užívateľského zamestnávateľa bol dňa 27. 02. 2013 spísaný záznam k nežiaducej udalosti, kde velinár na predmetnej linke uviedol, že v inkriminovaný deň mu nikto nič nehlásil a ani nepočul, žeby sa žalobcovi stal úraz. S T. Y. mal v uvedený deň telefonický rozhovor, ale tento sa týkal čistenia vagónov na RV č. 6. Užívateľský zamestnávateľ predložil zamestnávateľovi žalobcu dňa 05. 02. 2013 stanovisko k predmetnej udalosti, v závere ktorého konštatoval, že predmetný incident nebol hlásený v jeho priestoroch, žalobca sa nesťažoval svojim spolupracovníkom na žiadne bolesti ani zdravotné problémy, čo vedie k záveru, že pomliaždenie, ktoré žalobca nahlásil v nemocnici, sa stalo niekde inde;

- stanovisko zamestnávateľa žalobcu Obec Veľká Ida zo dňa 25. 03. 2013, z obsahu ktorého vyplýva, že Obec Veľká Ida ako zamestnávateľ neeviduje a neregistruje pracovný úraz zamestnanca - žalobcu, odvolávajúc sa na informáciu, získanú od užívateľského zamestnávateľa s vyššie uvedeným záverom;

- upovedomenie žalobcu správnym orgánom prvého stupňa zo dňa 02. 04. 2013 o tom, že jeho zamestnávateľ neuznáva predmetný úraz ako pracovný s poučením o možnom riešení predmetnej veci v prípade jeho nesúhlasu s uvedeným stanoviskom s odkazom na § 14 Zákonníka práce;

- potvrdenie Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 19. 06. 2013 o podaní žaloby žalobcom vo veci pracovného úrazu proti Obci Veľká Ida i U. S. Steel Košice, s.r.o., Košice

12. Lekárskym posudkom o SSU žalobcu zo dňa 26. 12. 2015, vyhotoveným MUDr. L. L., PhD., chirurgičkou, bola bolesť žalobcu ohodnotená podľa položky 105b (vyklíbenie krčnej chrbtice s poruchou statodynamiky) celkovým počtom 130 bodov.

13. Zo znaleckého posudku č. 6/2017 zo dňa 28. 01. 2017, ktorý vypracoval MUDr. L. A., PhD., znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, pre účely konania, vedeného na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 16Cpr/4/2013 o určenie pracovného úrazu, vyplýva, že úlohou znalca bolo posúdiť, či mechanizmus vzniku zranenia žalobcu ním uvádzaný zodpovedá zraneniam a následkom, ktoré sa u neho prejavili, či uvedené prvotné zranenie malo za následok zhoršujúci sa zdravotný stav žalobcu popísaný v lekárskych správach, predložených žalobcom a či má prvotné zranenie žalobcu povahu výlučnej príčiny vzniku následku v podobe zhoršujúceho sa zdravotného stavu v zmysle ním predložených lekárskych správ. Zo záveru tohto posudku vyplýva, že pomliaždenie krčnej chrbtice je ľahkým zranením, ktoré nezanecháva trvalé následky ani dlhodobu pretrvávajúcu ťažkosť. Ako znalec sa nemohol vyjadrovať ku dôkazu, či došlo skutočne ku pádu železnej rudy na oblasť chrbta žalobcu. Pokiaľ by došlo k pádu železnej rudy na oblasť chrbta žalobcu, možno pripustiť, že táto mohla zasiahnuť aj oblasť krku vľavo a nárazom mohlo dôjsť k pomliaždeniu chrbtice. Pri jeho prvotnom vyšetrení však objektívne bola na krku prítomná iba pohmatová bolestivosť na jeho ľavej strane a obmedzenie jeho pohybu, ktoré možno aj účelovo imitovať, nebol na ňom prítomný žiadny opuch ani krvná podliatina ani porušenie kožného krytu. Žalobcom tvrdené zranenie bolo stanovené na základe subjektívne udávaných ťažkostí bez jednoznačného objektívneho nálezu. Objektívnymi vyšetrovacími zobrazovacími metódami realizovanými následne po pomliaždení chrbtice dňa 29. 01. 2013 (RTG, CT, MR vyšetreniami) neboli u žalobcu zistené žiadne známky poranenia krčnej chrbtice a nervov a krčnej miechy. Zistené boli iba degeneratívne zmeny krčnej chrbtice s deformitami a výrastkami na stavcoch a poškodením medzistavcových platničiek, spôsobené opotrebovaním krčnej chrbtice jej používaním, zaťažovaním v bežnom živote žalobcu. Tieto degeneratívne zmeny boli na krčnej chrbtici prítomné už dlhodobo pred predmetným tvrdeným úrazom, s ktorým nemajú žiadnu súvislosť a nie sú ani jeho následkom. Znalec konštatoval, že závažnosť žalobcom subjektívne udávaných ťažkostí v uvedenom smere nezodpovedá objektívnym lekárskym nálezom a vyšetreniami. Poranenia driekovej chrbtice u žalobcu pri ním tvrdenom úraze žiadnym objektívnym vyšetrením zistené neboli a ťažkosť v tomto smere s ním nemajú žiadnu súvislosť. Na posledné dve otázky bola znalcom daná záporná odpoveď.

14. Okresný súd Košice-okolie rozsudkom zo dňa 22. 02. 2018, č. k. 16Cpr/4/2013-245, na základe výsledkov rozsiahleho dokazovania zamietol žalobu žalobcu v časti bolestného a konanie v časti, týkajúcej sa určenia, že úraz zo dňa 29. 01. 2013 je pracovným úrazom zastavil, pretože žalobca žalobu v tejto časti vzal späť písomným podaním zo dňa 08. 08. 2017 a zároveň na pojednávaní dňa 25. 01. 2018 zopakoval, že v konaní si uplatňuje iba bolestné a v ostatnej časti berie žalobu späť. Citovaný rozsudok vo výroku o zastavení konania (o určenie, že úraz zo dňa 29. 01. 2013 je pracovným úrazom) nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10. 03. 2018, keďže žalobca voči tomuto výroku odvolanie nepodal. Na základe odvolania, podaného žalobcom proti výroku citovaného rozsudku o zamietnutí žaloby v časti bolestného, Krajský súd v Košiciach svojím uznesením zo dňa 21. 08. 2018, č. k. 2CoPr/6/2018-269, zrušil rozsudok Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 22. 02. 2018 v uvedenom výroku a konanie v zrušenom rozsahu o nároku na bolestné zastavil a vec v tejto časti postúpil na nové konanie Sociálnej poisťovni, pobočka Košice. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24. 09. 2018.

15. Na základe výzvy správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 10. 01. 2019 zamestnávateľ žalobcu podaním zo dňa 17. 01. 2019 tomuto oznámil, že vo veci poškodeného I. L. žiaden úraz ako úraz pracovný neuznáva s odkazom na v bode 14 citované rozhodnutia všeobecných súdov.

16. Sociálna poisťovňa, pobočka Košice vydala dňa 25. 03. 2019 rozhodnutie č. 43040-38/2019- KEM, ktorým žalobcovi v zmysle § 99 zákona o sociálnom poistení nepriznala nárok na náhradu za SSU v dôsledku úrazu zo dňa 29. 01. 2013.

17. O odvolaní žalobcu, podanom proti citovanému rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa dňa 02. 04. 2019, ktorého dôvody korešpondujú s dôvodmi podanej žaloby, rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

18. Žalobca sa na pojednávanie dňa 24. 11. 2020, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, nedostavil, pričom tento svoju neprítomnosť na ňom vopred ospravedlnil telefonicky, ako aj písomným podaním

zo dňa 04. 11. 2020, ktoré bolo súdu doručené dňa 05. 11. 2020, pričom tento nežiadal o odročenie pojednávania a vyslovil svoj súhlas s jeho vykonaním bez jeho prítomnosti. Vzhľadom na uvedené správny súd postupoval v súlade s § 114 SSP a pojednávanie vykonala v neprítomnosti žalobcu.

19. Zástupkyňa žalovaného na pojednávani dňa 24. 11. 2020 v celom rozsahu zotrvala na svojom písomnom vyjadrení zo dňa 08. 10. 2019, ktoré bolo súdu doručené a v jeho zmysle navrhla žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť odvolávajúc sa na svoj prednes na pojednávani vo veci, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Sa/21/2019, ktoré predchádzalo tomuto pojednávaniu. V rámci uvedeného prednesu opakovane poukázala na to, že v danom prípade objektívna zodpovednosť zamestnávateľa za úraz, ktorý utrpel žalobca, nebola preukázaná ani pred všeobecnými súdmi a navyše žalobca vzal svoju žalobu v časti, ktorou žiadal o určenie, či v danom prípade išlo o pracovný úraz, späť, vzhľadom na ktorú skutočnosť predmetné rozhodnutia všeobecného súdu, či už prvého alebo druhého stupňa boli rešpektované a na ich základe, vychádzajúc z dôkazov, ktoré sa nachádzali v administratívnom spise, vydala Sociálna poisťovňa napadnuté rozhodnutia. Sociálnej poisťovni neprináleží hodnotiť rozsudky všeobecného súdu a je týmito rozhodnutiami viazaná. Vzhľadom na uvedené má za to, že žaloba žalobcu nebola podaná dôvodne.

20. Podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov pracovný úraz podľa tohto zákona je poškodenie zdravia alebo smrť fyzickej osoby spôsobené nezávisle od jej vôle krátkodobým, náhlym a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ktoré zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 utrpel pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh a pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi.

21. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona nárok na úrazové dávky z úrazového poistenia zamestnávateľa má zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 83 citovaného zákona poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

23. Podľa § 99 citovaného zákona poškodený má nárok na náhradu za bolesť a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu, ktorým je podľa poznámky 60a) k uvedenému paragrafu zákon č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov.

24. Podľa § 109 ods. 1 citovaného zákona nárok na nemocenskú dávku, dôchodkovú dávku, úrazovú dávku, dávku garančného poistenia a dávku v nezamestnanosti (ďalej len „dávka“) vzniká odo dňa splnenia podmienok ustanovených týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak. Nárok na dávku zamestnanca nezávisí od plnenia povinností zamestnávateľa platiť a odvádzať poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie, poistné na úrazové poistenie, poistné na garančné poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti; to neplatí na nárok na dávku zamestnanca zamestnávateľa uvedeného v § 7 ods. 2.

25. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

26. Podľa § 110 ods. 2 citovaného zákona nárok na úrazové dávky nevzniká, ak sa zamestnávateľ alebo právnická osoba podľa osobitného predpisu celkom zbaví zodpovednosti za poškodenie zdravia alebo smrť poškodeného podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo;

musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

28. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

29. Podľa § 14 zákona č. 311/2001 Z. z. - Zákonníka práce spory medzi zamestnancom a zamestnávateľom o nároky z pracovnoprávnych vzťahov prejednávajú a rozhodujú súdy.

30. Podľa § 195 ods. 1 citovaného zákona ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ, u ktorého bol zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere.

31. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia pracovný úraz je poškodenie zdravia, ktoré bolo zamestnancovi spôsobené pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním nezávisle od jeho vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov.

32. Podľa § 316 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) individuálny pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávnych a iných obdobných pracovných vzťahov.

33. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu. Jeho úlohou je preskúmať ich rozhodnutia, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou, rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu je posudzovať, či si orgán verejnej správy zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia (záver NS SR spis. zn. 2 Sžo32/2014).

34. Žaloba žalobcu je osobitným druhom správnej žaloby, žalobou v sociálnych veciach, ktorá je upravená v tretej časti Správneho súdneho poriadku. K správnym žalobám fyzických osôb v sociálnych veciach pristupujú správne súdy v zásade neformálne. Podľa ustanovenia § 134 ods. 1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. Výnimky z tohto všeobecného pravidla sú vymedzené v ustanovení § 134 ods. 2 SSP. Medzi tieto výnimky patrí aj správna žaloba v sociálnych veciach podľa ustanovenia § 6 ods. 2 písm. c) SSP, ak je žalobcom fyzická osoba. Uvedené je jednoznačne upravené aj v ustanovení § 203 ods. 2 SSP, v zmysle ktorého pri správnej žalobe fyzickej osoby nie je správny súd viazaný žalobnými bodmi.

35. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že oba správne orgány postupovali správne a v súlade s citovanou právnou úpravou. V správnom konaní bol podľa názoru súdu dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Rozhodnutia zodpovedajú zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podanom odvolaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a to citáciou dotknutých právnych noriem, ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávaný prípad.

36. Základným predpokladom pre priznanie nároku na SSU v zmysle citovaného § 99 v nadväznosti na § 83 zákona o sociálnom poistení je, že poškodený utrpel pracovný úraz, t. j. poškodenie zdravia pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. V danom prípade spornou bola otázka, či úraz, ktorý žalobca utrpel dňa 29. 01. 2013 u svojho zamestnávateľa Obec Veľká Ida, na pracovisku dočasného zamestnávateľa U. S. Steel Košice, s.r.o., Košice je úrazom pracovným.

37. Vyhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že správnej žalobe žalobcu nie je možné priznať úspech. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že zamestnávateľ žalobcu Obec Veľká Ida, neuznal predmetný úraz za úraz pracovný, vychádzajúc zo Záznamu o inšpekcii práce č. 97/529/2013 zo dňa 11. 03. 2013, vykonanej Inšpektorátom práce Košice, zo záverov ktorého, špecifikovaných v bode 11 odôvodnenia rozsudku vyplýva, že nedostatky v evidencii a registrácii udalostí, neboli zistené s tým, že dočasný zamestnávateľ úraz, ktorý žalobca utrpel dňa 29. 01. 2013 na jeho pracovisku, čo bolo potvrdené aj svedkom T. Y., nepovažoval za úraz pracovný, ktorý by odôvodňoval vznik predmetného nároku žalobcu, pretože poškodenie zdravia, ktoré žalobca hlásil v nemocnici, tento neutrpel na uvedenom pracovisku. Tomu, že predmetný úraz nie je pracovným úrazom nasvedčujú aj dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu súdneho konania, vedeného na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 16Cpr/4/2013, predmetom ktorého bolo okrem nároku na bolestné aj určenie, že predmetný úraz je úrazom pracovným. Ide predovšetkým o znalecký posudok č. 6/2017 zo dňa 28. 01. 2017, vypracovaný MUDr. L. A., PhD., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ktorého závery sú uvedené v bode 13 odôvodnenia rozsudku. Z týchto jednoznačne vyplýva, že žalobcom tvrdené zranenie bolo stanovené iba na základe subjektívne udávaných ťažkostí bez jednoznačného objektívneho nálezu, pričom objektívnymi vyšetrovacími zobrazovacími metódami realizovanými následne po pomliaždení chrbtice dňa 29. 01. 2013 neboli u žalobcu zistené žiadne známky poranenia krčnej chrbtice a nervov a krčnej miechy. Zistené boli iba degeneratívne zmeny krčnej chrbtice, ktoré boli na krčnej chrbtici prítomné už dlhodobo pred predmetným tvrdeným úrazom. Tieto nemajú žiadnu súvislosť a nie sú ani následkom predmetného úrazu. Znalec konštatoval, že závažnosť žalobcom subjektívne udávaných ťažkostí v uvedenom smere nezodpovedá objektívnym lekárskeým nálezom a vyšetreniam. Poranenia driekovej chrbtice u žalobcu pri ním tvrdenom úraze žiadnym objektívnym vyšetrením zistené neboli a ťažkosti v tomto smere s ním tiež nemajú žiadnu súvislosť. Správny súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť aj na časť II. 3 citovaného znaleckého posudku (Posudok - vyšetrenie žalobcu znalcom), z ktorého vyplýva, že žalobca sa pri objektívnom vyšetrení dňa 10. 01. 2017, pri polohovaní na vyšetrovací stôl za pomoci doprovodu trasie a kričím od bolesti, aktívne otáča krkom len minimálne a bolestivo, pasívne pohyby krkom sú nemožné pre udávanú bolestivosť, avšak pri odreagovaní žalobcu pri rozhovore tento aktívne a ne bolestivo otáča krkom do strán prakticky bez obmedzenia, čo nasvedčuje jeho účelovému správaniu. Obdobné konštatovanie vyplýva aj zo znalcom v posudku citovaného nálezu z neurologického vyšetrenia zo dňa 18. 03. 2013, resp. zo žalobcom v priebehu súdneho konania o nároku na bolestné (3Sa/21/2019) predložených nálezov z neurologického vyšetrenia zo dňa 14. 01. 2019 i dňa 23. 01. 2020 (č. I. 35 a 45 cit. spisu - obj. nález), ktoré predložil za účelom dokumentácie svojho zdravotného stavu pre účely uvedeného konania, podstata ktorého je rovnaká. V priebehu súdneho konania, vedeného pod sp. zn. 16Cpr/4/2013 boli vypočutí aj svedkovia, z výpovedí ktorých vyplynuli závery zhodné ako pri uvedenej inšpekcii práce, vykonanej v tejto súvislosti (str. 4 bod 14 citovaného rozsudku okresného súdu, resp. bod 11 odôvodnenia).

38. Správny súd sa stotožňuje s konštatovaním žalovaného, že v prípade sporu jedinou inštitúciou, oprávnenou na určenie, či ide o pracovný úraz alebo nie, je všeobecný súd, ktorý koná a rozhoduje na základe určovacej žaloby, podanej podľa okolností, či už zamestnancom alebo zamestnávateľom. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca určovaciu žalobu podal a v konaní, vedenom na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 16Cpr/4/2013 sa domáhal okrem bolestného aj určenia, že úraz, ktorý utrpel dňa 29. 01. 2013 u svojho zamestnávateľa Obec Veľká Ida, na pracovisku dočasného zamestnávateľa U. S. Steel Košice, s.r.o., Košice, je úrazom pracovným. Túto však v uvedenej časti ešte pred rozhodnutím všeobecného súdu vzal účinne späť, z čoho nebolo možno vyvodit' iné, než že na určenie, že ide o pracovný úraz stratil naliehavý právny záujem, čo malo za následok zastavenie konania v tejto časti. Za daných okolností, vychádzajúc z jeho tvrdenia v žalobe, že k späťvzatiu žaloby v predmetnej časti došlo z dôvodu, že bol oklamáný štatutárnym zástupcom svojho zamestnávateľa a svojou právnou zástupkyňou, túto situáciu mohol ešte zvrátiť podaním odvolania, na základe ktorého by sa krajský súd s týmto jeho tvrdením musel vysporiadať, čo však neurobil, na základe čoho sa rozsudok okresného súdu v tejto časti stal právoplatným.

39. I napriek uvedenému dôkazy, z ktorých vo veci konajúce správne orgány pri posudzovaní predmetného nároku žalobcu vychádzali (najmä v bode 13 odôvodnenia rozsudku citovaný znalecký posudok), svedčia o tom, že úraz, ktorý žalobca utrpel dňa 29. 01. 2013 nie je pracovným úrazom, pretože jeho zdravotné poškodenia, dokumentované odbornými lekárskeými nálezmi vrátane Lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 26. 12. 2015, nemohli vzniknúť a ani nevznikli pri uvedenej udalosti dňa 29.

01. 2013 žalobcom opísaným spôsobom a s touto nemajú ani žiadnu súvislosť, pretože sú dôsledkom degeneratívneho poškodenia krčnej chrbtice žalobcu dávno pred touto udalosťou, pričom objektívnymi vyšetrovacími zobrazovacími metódami realizovanými po údajnom pomliaždení chrbtice dňa 29. 01. 2013 (RTG, CT, MR vyšetreniami) neboli u žalobcu zistené žiadne známky poranenia krčnej chrbtice a nervov a krčnej miechy. Žalobca v konaní nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by spochybnili správnosť záverov, obsiahnutých v napadnutých rozhodnutiach vo veci konajúcich správnych orgánov, ani stanovisko jeho zamestnávateľa, že predmetný úraz nie je pracovným, ktoré bolo jedným z podkladov pre vydanie administratívneho rozhodnutia o žalobcom uplatnenom nároku.

40. Správny súd zväžil všetky uvedené skutočnosti a na ich základe, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, podľa § 190 SSP správnu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

41. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa ustanovenia § 167 ods. 1 a § 168 SSP, v zmysle ktorých účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobkyňa nemala v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobkyni nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od nej spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote do 1 mesiaca odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa ustanovenia § 57 SSP (ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa ustanovenia § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu, ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví fotokópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa ustanovenia § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pre krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa ustanovenia § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP (v sociálnych veciach a veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1, 2 SSP).